

De Dove Trekvogels : Vietnamreis 13 april t/m 1 mei 2005

Woensdag 13/04 :

om 9u30 zijn de meeste medereizigers al aanwezig. Omdat de Thalys pas om 10u40 vertrekt naar de luchthaven Charles De Gaulle (CDG) in Parijs drinken velen nog een tas koffie in één van de vele tavernes in het station Brussel-Zuid. Om 10u15 verzamelen we opnieuw en vertrekken naar het perron van vertrek, dat dachten we toch. Eens alle bagage in de speciaal daarvoor voorziene rekken (veel te weinig eigenlijk) geplaatst, zoeken we onze vooraf besproken genummerde plaatsen op. Sommige plaatsen zijn bezet door andere reizigers. De trein zet zich langzaam in beweging als plots de kaartjesknipper vaststelt dat we op de verkeerde Thalys zitten. Deze rijdt zonder stoppen door tot Parijs. Na een vlugge telefonische tussenkomst van "de garde" stopt de trein, kunnen we terug uitstappen en na een intense spurt en met de tong op de tenen kunnen we bezweet maar gerust in de juiste Thalys stappen richting CDG. Oef.

Na een snelle rit komen we om 12u00 aan in CDG. Na een beetje zoeken vinden we de juiste balie van Vietnam Airlines en checken in. Dat gaat minder vlug dan verwacht zodat we eigenlijk maar een kwartiertje vóór vertrek op onze plaatsen zitten. Stipt om 14u00 maakt ons vliegtuig zich los van "de slurf" en vertrekken we richting Vietnam. Na een vlucht van 11u landen we veilig om 1u00 Belgische en om 6u00 Vietnamese tijd op de luchthaven van Hanoi.

Donderdag 14/04 :

Na de gebruikelijke controles en het ophalen van de bagage maken we kennis met onze reisleader René Vertonghen. Hij is een rasechte Vlaming uit Teralfene (Affligem) die 9 jaar geleden, tijdens een wereldreis, in Vietnam verliefd is geworden op een Vietnamese vrouw, uit Hoi An, en ermee trouwde. Ondertussen is hij ervan gescheiden en hertrouwd met een andere Vietnamese schone, uit Hanoi, en is hij vader van de kleine Nicola. Hij neemt ons onmiddellijk mee naar hét symbool van de Vietnamese eenheid, het mausoleum van Ho-Chi-Ming. Hij studeerde in Frankrijk waar hij op veel onbegrip stootte

van de koloniale regering maar waar hij steun kreeg van de communistische partij. De Vietnamezen beschouwen hem nog steeds als degene die de Fransen wegjoeg en Noord- en Zuid-Vietnam één maakte. Dagelijks staan duizenden aan te schuiven om zijn gebalsemd lichaam te groeten. In het centrum van Hanoi valt ons onmiddellijk de verkeerschaos op. Duizenden motoren (max. 125cc) banen zich een weg door het drukke stadsverkeer. Tot vóór 5 jaar waren het nog overwegend fietsen. We zien tot 5 à 6 mensen op één motor, motoren volgeladen met groenten en fruit, met zakken rijst, met kledij, ... werkelijk alles wordt met de motor vervoerd. Als we de straat oversteken toont René ons hoe we dat het best doen. Zeker niet zoals in België : links kijken, rechts kijken, opnieuw links kijken en als het veilig is recht oversteken. Als we dat zouden doen dan stonden we daar nú nog. Vietnamezen stoppen nooit, zelfs niet voor zebrapaden, ook niet op kruispunten. Ze rijden steeds rustig door. Dus als we straat willen kruisen moeten we gewoon naar links kijken en rustig doorwandelen terwijl de motoren vóór en achter ons passeren. Het is wel even wennen. In de namiddag maken we met een fietstaxi een ritje in het oude stadsgedeelte. We zitten allemaal in een soort zetel vóór de bestuurder. Die rijdt heel traag door het drukke verkeer, tussen motoren, auto's, bussen en vrachtwagens. Het is soms wel even de adem inhouden als al die voertuigen, soms op centimeters, links en rechts passeren, maar we komen allen behouden terug aan in het hotel, waar een heerlijk buffet staat te wachten.

Vrijdag 15/04 :

Vandaag rijden we met de bus van Hanoi naar Ha Long aan de Chinese zee. Onderweg brengen we een bezoek aan de diamantslijperij Discovery Diamants Co, eigendom van een Kempenaar. We krijgen deskundige uitleg over het slijpen van diamant tot briljant en over het ontwerpen en vervaardigen van juwelen. In de tentoonstellingsruimte zijn er enkele uit de groep die niet aan de verleiding kunnen weerstaan om een mooi juweel te kopen.

We bezoeken ook een porseleinfabriek. Zowel gebruiksvoorwerpen, zoals koffiekannen, borden en eierdopjes, als grote bloempotten, worden met de hand beschilderd en dan gebakken in stenen ovens.

In de late namiddag komen we aan in Ha Long.

Zaterdag 16/04 :

Vandaag varen we tussen de rotsen van Ha Long Bay. Ha Long betekent eigenlijk "duikende draak". Drieduizend rotseilandjes reizen stijl uit het zeewater omhoog. Jammer genoeg is het deze morgen erg mistig en is het zicht heel beperkt. Na een uurtje varen trekt de mist heel langzaam op. Onderweg bereidt de schipper ons een heerlijke maaltijd. Tegen de middag bereiken we een eilandje waar bovenop de rotspunt een uitkijkpost is gebouwd. De mist is al voldoende opgetrokken om een mooi, maar nevelig, zicht te krijgen over de baai.

In de namiddag vatten we de terugweg naar Hanoi aan. Onderweg bezoeken we nog een beschutte werkplaats waar vele Dove mensen werken. Na een voorzichtige kennismaking met deze Dove vrienden, wapperen de handen in een hels tempo heen en weer. Het valt op dat Dove Vietnamezen veel meer mimiek gebruiken dan horenden, die weinig of geen gevoelens tonen. De meeste Dove werknemers maken prachtige geborduurde "schilderijen".

's Avonds na de maaltijd in een Pizzeria nemen we de nachttrein naar Lao Cai tegen de Chinese grens. Het zijn luxe rijtuigen met airco, eigendom van het Victoria hotel, ons volgend hotel in Sapa. Helaas liggen de sporen er zo erbarmelijk bij dat er van slapen niet veel in huis komt. We worden constant door elkaar geschud en als we reeds om 6u in Lao Cai aankomen hebben de meesten maar enkele uurtjes geslapen.

Zondag 17/04 :

We zoeken onmiddellijk een taverne op waar we een stevig ontbijt krijgen voorgeschoteld. De durvers drinken zelfs een glaasje rijstwijjn ... met bijen, een echte opkikker.

Vandaag rijden we met twee kleine bussen naar de zondagsmarkt in Muong Khuong. In deze streek wonen één van de 54 etnische minderheden van Vietnam, de Flower H'Mong. Deze mensen dragen prachtig gekleurde kledij. Op de zondagsmarkt kijken we onze ogen uit onze kop, en raken we bedwemd door vreemde geuren. Vele mensen moeten soms uren te voet door de bergen gaan om hier te geraken. Het is dan ook dé plaats om nieuwtjes uit te wisselen en handel te drijven. Vreemde soorten fruit en groenten liggen in stapels te wachten op kopers. Allerlei levende dieren worden te koop aangeboden : eenden, varkens, ratten, ja zelfs honden, want voor de Vietnamezen is dit een delicatessen. Deze mensen eten alles wat loopt, kruipt of vliegt en sommige gerechten zijn écht een streling voor de tong.

Na het middagmaal keren we terug naar Lao Cai waar we tot aan de grensovergang met China gaan. Vietnamezen en Chinezen laden enorme vrachten over op grote karren die ze te voet over de grens duwen, hierdoor moeten ze minder taks betalen.

We vertrekken richting Sapa en rijden door een prachtig landschap van rijstvelden in terrasvorm. In de late namiddag bereiken we het Victoria-hotel in Sapa, een prachtig hotel in koloniale stijl.

Maandag 18/04 :

In de voormiddag rijden we met de bus naar een bergdorp van de Rode Zao (of Dao of Dzao). In deze minderheidsgroep dragen de vrouwen een grote rode muts als hoofddekseel. Vanaf het moment dat we uit de bus komen, worden we omringd door een tiental vrouwen en kinderen die ons van alles willen verkopen : draagtassen, geldbeugels, hoofddekseels, armbanden, ... Het zijn echte kooplieden die ons blijven volgen op onze wandeling door de rijstvelden. We kunnen ook zien hoe de rijstvelden, aangelegd in terrassen, worden omgeploegd door waterbuffels. We wandelen dwars door de rijstvelden via smalle padjes, over de dijken tussen de terrassen en over bruggetjes gemaakt van enkele boomstammen. In het plaatselijk dorp kunnen we even binnen piepen in het schooltje. 90 tot 95% van de Vietnamezen kunnen lezen en schrijven, wat nog niet hetzelfde is als alles begrijpen en verstaan. De overheid zorgt ervoor dat tieners gratis hoger onderwijs kunnen volgen maar als ze hun diploma halen zijn ze wel verplicht om gedurende 3 jaar les te gaan geven in afgelegen gebieden in de bergen of op kleine eilanden in de Chinese zee.

's Namiddags bezoeken we de Zwarte H'Mong een andere minderheidsgroep in een vallei niet ver van ons hotel. Via een kleine verharde weg en een verhard voetpad aangelegd in trapvorm (precies een kleine Chinese muur) dalen we de berghelling af tot aan de rivier. Deze mensen dragen overwegend zwarte kledij en mooie sierraden. Na een kleine maar steile helling komen we aan bij de plaats waar motoren ons staan op te wachten die ons terugbrengen naar ons hotel.

Verschillende mensen laten zich in het hotel verwennen met een deugddoende massage om alle stramme spieren terug soepel te maken.

Dinsdag 19/04 :

Vandaag rijden we met de bus terug naar Hanoi. Een trip van ongeveer 330km, dwars door de bergen. Het wordt een vermoeiende lange rit over hobbelige smalle wegen. We zien prachtige valleien met rijstvelden in terrasvorm aangelegd op de steile hellingen. Onderweg bezoeken we een paalwoning van de Tay en een theeplantage van de bekende groene tee. Ook stoppen we even bij een begraafplaats. Onze Vietnamese gids (Twe-e) vertelt ons dat Vietnamezen geloven dat bij een overlijden het leven niet ophoudt. Het lichaam is dood maar de geest blijft verder leven. Het lichaam wordt begraven in een put van ongeveer 3m diepte. Na 3 jaar worden de resten terug opgegraven, de beenderen volledig gekuist en opnieuw begraven in een kleine kist, tijdens een groot familiefeest. Pas dan is de officiële rouwperiode voorbij en kan de overlevende hertrouwen. Op de verjaardag van het overlijden wordt steeds gebeden in een Boeddhistische tempel. Bij een grote foto van de overledene worden dan offers gebracht (eten, geld, en eventueel nieuwe apparaten, zoals gsm's, waarbij aan de dode wordt uitgelegd hoe hij of zij zo iets moet gebruiken). Pas 's avonds laat, na 13 uur bus, komen we vermoeid in ons hotel aan.

Woensdag 20/04 :

In de voormiddag bezoeken we het Hoan Kiem-meer, een 15ha groot meer met op een schiereiland een tempel. Als we via de Chuong Duong-brug, gebouwd met Russische steun, over de Rode Rivier rijden, kunnen we enkele kilometer verder naar het noorden de Long Bien-brug zien die momenteel enkel nog bruikbaar is voor fietsers en voetgangers omdat er na zware Amerikaanse luchtaanvallen 11 van de 21 dwarsliggers verwoest zijn en deze maar gebrekkig hersteld zijn. We rijden naar de luchthaven van Hanoi waar we 's middags het vliegtuig nemen naar Hué, in midden Vietnam.

We landen er rond 14 uur en voelen meteen de drukkende warmte. Onze reisleader René gunt ons geen rust en neemt ons meteen mee naar de Citadel en de keizerstad. We krijgen er deskundige uitleg over het doen en laten van de keizers en hun volgelingen. Helaas is een groot stuk verwoest door Amerikaanse bombardementen maar gelukkig bleven ook nog enkele gebouwen bewaard en enkele zijn al mooi gerestaureerd met Japanse hulp. We rijden naar ons hotel waar we 's avonds, in de binnentuin, kunnen genieten van een heerlijk koud en warm buffet. Een plaatselijke muziekgroep speelt ondertussen mooie muziek op heel bijzondere instrumenten.

Donderdag 21/04 :

Vandaag maken we met een "drakenboot" een tocht op de "welriekende rivier" en bezoeken we de keizerlijke graven van Minh Mang uit de Nguyen-dynastie (1841), van Tu Duc (1883) en van Khai Dinh (1925). Ook de pagode van Thien Mu, een 21m hoge toren uit 1844 en hét symbool van Hué, vereren we met een bezoek. Midden Vietnam is het minst vruchtbare deel van Vietnam en veel last van overstromingen en tropische stormen. Het land is er het smalst, slechts 50 km tussen de kust en de grens met Laos. We vonden het toch wel vreemd dat juist daar de keizers leefden. De échte reden voor deze plaats ligt hem vooral in de ligging. Volgens de keizers is dit het deel van het land waar alles precies in evenwicht is : lucht-aarde, land-zee, water-vuur, noord-zuid, ...

's Middags eten we in een plaatselijk restaurant uitgebaat door een doof persoon. Het restaurant staat in toeristische gidsen en is heel bekend. Als aandenken krijgen we allemaal een speciale zélf gemaakte flessenopener. Als bedanking schrijven we met een viltstift "De Dove Trekvogels BELGIUM 21/04/2005" op de muur, tussen alle andere toeristennamen.

Om ons eten goed te laten zakken, huren we ieder een fiets (of iets dat daar op trekt) en maken we een tocht door de rijstvelden rond de stad. Langs kleine verharde wegen doorkruisen we prachtige landschappen. We zien het dagelijkse leven van de plaatselijke bevolking en worden overal vriendelijk begroet. Op een vijftal kilometer van het einde breekt het zadel van Patsy (de doventolk) af. Spontaan krijgen we hulp aangeboden maar helaas kan het niet hersteld worden en is Patsy verplicht om zittend op de bagagedrager de rit uit te rijden (wat een tolk lijden kan).

Vrijdag 22/04 :

Vandaag rijden we per bus van Hué via Da Nang naar Hoi An maar eerst bezoeken we nog de Dong Ba markt. Het grootste gedeelte van de markt is overdekt. We kuieren tussen verse groenten en fruit, rieten manden, plasticen rommel uit China, namaak merkkledij, schoenen, vietnamhoeden, vlees, vis en schaaldieren. Een mengelmoes van kleuren en geuren springen ons te gemoed. We stappen in de bus en vertrekken naar Hoi An. We rijden door een prachtig berglandschap en op de 496m hoge Hai-Van-pass (doorgang der wolken) hebben we een prachtig doch nevelig uitzicht op Danang en de zuidelijk Chinese zee. Het is de natuurlijke scheiding tussen Noord- en Zuid-Vietnam. In Danang bezoeken we het Cham museum en tussen Danang en Hoi An houden we halt in een dorp dat bekend staat voor zijn beelden in marmer. Bijna alle marmeren beelden in Vietnam, maar ook in Europese landen, worden hier gemaakt. Kunstenaars zijn met hamer en beitel, waterslijpschijf, poliermachines en gewoon met de hand, bezig prachtige beelden te vervaardigen. Van kleine "happy-boedha" beeldjes tot 2 à 3 meter hoge moderne sculpturen.

We hebben geluk want vanavond is het volle maan en het centrum van de oude havenstad Hoi An is volledig verkeersvrij. Er zijn speciale evenementen met dans en muziek. We eten in een plaatselijk restaurant uitgebaat door een Zweed en een Vietnamese schone. Hoi An is zo'n typisch stadje waar wereldreizigers naartoe komen en er langer blijven dan ze voorzien hebben. Het was ook hier dat onze reisleader zijn eerste vrouw heeft ontmoet.

Zaterdag 23/04 :

In de voormiddag brengen we een bezoek aan het historische stadje Hoi An. In de 15de en 19de eeuw was dit een belangrijke haven voor Chinese, Portugese, Japanse en Nederlandse koopvaardij schepen. Ze kochten er zijde, thee en porselein. We bezichtigen de eeuwenoude huizen van Phung Hung en Quan Tanh, Chinese tempels en de sierlijke Japanse brug. De namiddag hebben we vrij. Sommigen willen een mooie fietstocht maken door de rijstvelden en zwemmen in de zee. Anderen gaan shoppen of laten in één van de vele couturier winkels kleren op maat maken, of leggen zich lui aan het zwembad in het hotel.

Zondag 24/04 :

Vandaag vliegen we met een binnenlandse vlucht, van ongeveer een uur, naar Ho Chi Minh. Onderweg naar de luchthaven in Danang bezoeken we eerst nog de Tang Chon grotten waar grote Boeddha beelden staan. We bestijgen ook de 7 verdieping hoge pagode waar op iedere verdieping prachtige beelden staan. Na het middagmaal, waar ook een trouwfeest plaats heeft, vertrekken we naar de luchthaven. Rond 14u00 landen we in Ho Chi Minh, het vroegere Saigon, de economische hoofdstad van Vietnam.

Het is hier nóg warmer dan in Midden-Vietnam, 37 à 38°C in de schaduw en een zeer hoge luchtvochtigheid. Het valt ons onmiddellijk op dat Saigon nóg véél drukker is dan Hanoi. Dit is een wereldstad met ongeveer 10 miljoen inwoners en meer dan 3 miljoen motoren. Auto's, bussen en vrachtwagens kunnen amper 40km per uur rijden. Het is een getoeter van jewelste. De smalle aaneengesloten winkels puilen uit van allerlei goederen en de mensen leven op straat. Overal zie je

mensen op de voetpaden zitten eten en drinken maar vooral werken. Lassers, houtbewerkers, kappers, mecaniciens, ... werken naast elkaar op de stoep, het is één grote wanorde.

We rijden meteen naar het centrum van de stad die volledig in feeststemming is want op 30 april is het precies 30 jaar geleden dat de oorlog eindigde met de Amerikanen. We stoppen voor het voormalig regeringspaleis, nu het Paleis van de Eenheid genoemd, een groot gebouw waar de toenmalige tanks nog op precies dezelfde plaats staan als toen. We nemen ook een kijkje in het historische postgebouw in koloniale stijl en de kathedraal de Notre Dame. Hierna checken we in in het Rex hotel, een luxueus maar verouderd hotel van waaruit de internationale pers 30 jaar geleden het einde van de oorlog berichtte. 's Avonds krijgen we een heerlijke buffet voorgeschoteld met de nodige rijstwijnen overgoten.

Maandag 25/04 :

We rijden met de bus naar de beruchte Vietcong tunnels van Cu Chi. Er zijn ongeveer 200 km tunnels in dit gebied, tegen de grens met Cambodja. De Vietcong strijders leefden als mollen onder de grond, tot 20 meter diep. Drie tot vier verdiepingen onder de grond, uitgehakt in keiharde grond, omvatte wapenmagazijnen, veldhospitals, keukens, bronnen voor drinkwater en zelfs vluchtgangen die, onder water, uitkwamen in de Mekong. De verluchting van de lokalen geschiedt via luchtkokers die uitkomen in kunstmatige termietenheuvels. De afvoer van de haardplaats van de keuken komt pas 100 tot 150m verder boven de grond onder een dikke laag bladeren. De plaatselijke gids toont ons een ingang van het tunnelcomplex, een gat van amper 30 op 20 cm afgedekt met een houten deksel verborgen onder bladeren. Hij toont ons hoe je je naar binnen moet murwen en nodigt ons uit om hetzelfde te doen. Enkele moedigen uit de groep wagen een poging maar blijken duidelijk te "breed". Slechts één iemand geraakt door het man(vrouw)gat. We mogen zélf ook eens door de (verbreedde) tunnels kruipen. Het geeft een beangstigend gevoel.

We rijden verder naar Tay Ninh, op slechts 8 kilometer van de Cambodjaanse grens, waar we om 12u een eredienst bijwonen van de Cao Dai gelovigen.

Dinsdag 26/04 :

Het wordt weer een zware dag want we rijden naar Chau Doc, dwars door de Mekongdelta naar de grens met Cambodja. We steken twee grote armen van de Mekong over, de eerste via een grote nieuwe tolbrug en de tweede met een overzetboot. Onderweg valt de bus 3 maal stil, de laatste maal vlak voor de overzetboot. We gaan dan maar te voet naar de boot, die afgeladen vol zit met voetgangers, fietsers, motoren, vrachtwagens en bussen. We rijden langs de Mekong verder tot in Chau Doc. Na het gebruikelijke inchecken brengen we een bezoek aan het levendige stadje. Hier wonen overwegend Khmer in paalwoningen. De dagelijkse markt is terug een mengelmoe van geuren en kleuren. Motoren met meer dan volgeladen aanhangwagens banen zich een weg tussen de kraampjes. Eén is zo geladen dat als hij aanzet het voorwiel de lucht invliegt.

We drinken op de markt verfrissende kokosnotenmelk of een fruitshake, écht héél lekker.

Woensdag 27/04 :

We varen een deel van de Mekong af waarbij we met onze bootjes tussen kleine en grote boten laveren. We bezoeken een viskweek bedrijf. Houten woningen, van 15 op 6m, drijven boven een metalen kooi van 6m diepte waar katvissen worden gekweekt in het Mekongwater. Een zware investering voor die mensen. We leggen aan op de andere oever en maken een wandeling door de straat waar enkele islamitische moskeeën staan. Kinderen spelen tussen de vele paalwoningen en Khmer vrouwen proberen ons hun mooie geweven handelswaren aan te prijzen. Enkele ouderen liggen lui te slapen in hen hangmatten.

In De late namiddag maken we achterop een motor een tocht door de rijstvelden, op de grens met Cambodja. We rijden de dichtstbijzijnde berg op en genieten van een prachtige zonsondergang.

Donderdag 28/04 :

We vertrekken in de vroege ochtend richting Can Tho, de hoofdstad van de Mekongdelta. Onderweg valt de bus weer tweemaal stil. Zoals de reisleader had gevreesd, heeft de buschauffeur de bus niet laten herstellen. Vietnamezen stellen alles zo lang mogelijk uit en denken nooit veel verder dan de dag zelf. Als we in Can Tho aankomen is het drukkend warm en heel zwaar bewolkt. Na het middageten kiezen velen voor een ritje in een cyclo-motor, een karretje achter een motor, en een bezoek aan het rijstmuseum. Anderen zoeken de koelte van hun kamer op.

Vrijdag 29/04 :

In de vroege ochtend nemen we in twee groepen de boot voor een bezoek aan de drijvende markten van Phong Dien. Vanop hun boten verkopen handelaars allerlei waren : groenten, fruit, vis en vlees, ... een kleurrijke bedoening. De schipper vaart heel langzaam tussen de vele boten. Dat de Vietnamezen een ijzeren gestel hebben, kunnen we zien bij de afvaart van de Mekong : op enkele honderden meter afstand zien we een klein kind op de rand van de boot zijn "groot toilet" maken, een man is even verder de vis aan het kuisen voor het middagmaal, nog verder zijn mensen zich een bad aan het nemen en hun haar aan het wassen en tenslotte zien we kinderen zwemmen en spelen in het water van de Mekong. Als we terug keren naar Can Tho is de rivier afgezet door politieboden want het is snelheidswedstrijd voor de viering van het einde van de oorlog 30 jaar geleden. Onze schipper laat zich niet afschrikken en laat zich langzaam meedrijven met de stroming van de rivier. Honderden mensen begroeten ons lachend. We varen de Mekong over en via de achterkant van een werkplaats en woning komen we bij onze bus terecht. We rijden naar het hoofdkwartier van Vietcong, midden in de jungle. Enkel te bereiken met de boot. Na het middagmaal varen we langs heel smalle beekjes tussen de meterhoge bomen en lianen rond het vroegere hoofdkwartier. Eindelijk eens een halfuur genieten van de rust van de natuur.

Tegen de late avond komen we aan in ons hotel. Op het plein rechtover het hotel is op een groot podium de tv-show bezig ter gelegenheid van het einde van de oorlog. Om 22 uur is er een mooi vuurwerk. Na het vuurwerk neemt Rosa Seron het woord en wenst op deze laatste avond samen, iedereen te bedanken voor de mooie reis. Ze bedankt René voor de goede zorgen en bedankt speciaal de tolk Patsy voor het vele tolkwerk gedurende de reis. Als aandenken krijgt ze een houten beeldje van de Happy Boeddha aangeboden. Patsy is in de wolken want het is precies zo'n beeldje dat ze al de hele reis wilde kopen maar waartoe ze zélf nog niet de kans kreeg.

Zaterdag 30/04 :

Na het ontbijt wandelen we in groep tot aan de plaats waar René fietstaxi's heeft besteld. We rijden naar China-Town, oorspronkelijk een aparte gemeente maar sedert enkele jaren opgeslorpt door de snelgroeiende stad Saigon (Ho Chi Minh). We bezoeken er een Chinese pagode en Rosa ontsteekt er een wierookspiraal als bedanking voor de mooie reis.

We rijden verder door de Chinese wijk, bezoeken nog een kruidenwinkel en een begrafenisondernemer en als afsluiter een fabriek van chinees lakwerk. De zon brandt zo hevig deze voormiddag dat bijna iedereen terug in het hotel aankomt met verbrande benen en knieën. Omdat het zo uitzonderlijk heet is vandaag, beslissen we om 's namiddags vrij te nemen. In de late namiddag nuttigen we nog een snack in het hotel en daarna is het tijd om met taxi's naar de luchthaven te vertrekken. Na afscheid te hebben genomen van onze reisleader René, checken we in en om 23u00 vertrekken we richting Parijs waar we iets voor 7u 's morgens landen. Pas om 10u40 kunnen we de Thalys richting Brussel nemen waar we rond 12u00 aankomen. We worden opgewacht door familie en kennissen en iedereen wordt een beetje emotioneel als Patsy haar dochtertje terug in haar armen sluit. Een mooie reis is weer voorbij.

Kameun (bedankt)

Patrick Fabel